PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Jokainen sukupolvi on tehnyt tällä tilalla omat juttunsa. Meidän tuotantosuuntamme on maatilamatkailu. **MATKAILUYRITTÄJÄ SIRKKA RIITAHUHTA, KANKAANPÄÄ**

21.02.14

Aurinko nousee

Helsingissä kello 7.43
ja laskee kello 17.26
Oulussa kello 7.57
ja laskee kello 17.07
Utsjoella kello 8.17
ja laskee kello 16.36

Päivän sana

21.2. Juoksen kohti maalia saavuttaakseni voittajan palkinnon, pääsyn taivaaseen. Sinne Jumala kutsuu Kristuksen Jeesuksen omat. Fil. 3:14
22.2. Minä rakastan sinua, Herra, sinä olet minun voimani. Sinä päästit minut turvaan, sinä olet vuorilinnani. Ps. 18:2–3
23.2. Mutta Jeesus jatkoi: ”Minun ruokani on se, että täytän lähettäjäni tahdon ja vien hänen työnsä päätökseen. ”Joh. 4:34

Nimipäiviä

Tänään perjantaina: Keijo
Huomenna lauantaina: Tuulikki, Tuuli, Hilda, Tuulia
Ylihuomenna sunnuntaina: Aslak

Mietelause

Elämä on jatkuvaa rajua pyrkimystä olla sitä mitä emme ole ja tehdä sitä mitä emme osaa.

Friedrich Hegel

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen
Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituksessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*.

SANA SUNNUNTAIKSI

Jeesus sanoi: ”Katsokaa tuonne! Vainio on jo vaalennut, vilja on kypsä korjattavaksi. Sadonkorjaaja saa palkkansa jo nyt, hän kokoaa satoa iankaikkiseen elämään, ja kylväjä saa iloita yhdessä korjaajan kanssa. Tässä pitää paikkansa sanonta: ’Toinen kylvää, toinen korjaa.’ Minä olen lähettänyt teidät korjaamaan satoa, josta ette ole nähneet vaivaa. Toiset ovat tehneet työn, mutta te pääsette korjaamaan heidän vaivannäkönsä hedelmät.”Joh. 4:356-38

Kylväjä on yksi, korjaaja toinen

Tulin juuri vierailulta ystävyysseurakunnastamme itärajan takaa, Inkerinmaalta. Tuon seurakunnan jäsen, keski-ikäinen nainen, muisteli suurella lämmöllä isoäitiään, joka oli hänelle kertonut Jeesuksesta silloin kun hän oli lapsi. Hänen lapsuudessaan tuolla alueella ei ollut seurakuntaa eikä koulussa uskontoa opetettu, mutta mummo kertoi kotona Raamatun kertomuksia ja opetti lapsia rukoilemaan. Mummo on jo vuosikymmeniä sitten kuollut, mutta se siemen, jota hän oli lastenlapsilleen kylvänyt, on kantanut satoa ja nyt tämä pojan tytär on aktiivinen vastuunkantaja kotiseurakunnassaan.

Keitä mahtavat olla ne kylväjät, jotka omassa lapsuudessamme ovat kylväneet meihin Jumalan sanan siementä? Oliko se oma äiti, mumma, pyhäkoulunopettaja, seurakunnan työntekijä vai kuka, jonka olemme ensimmäisenä kuulleet kertovan Jeesuksesta. Ja ne, jotka ovat jatkaneet kylvämistä sen jälkeen. Siunattuja nämä kylväjät!

Markku Ylinen

Ja siunattuja kaikki tämän päivän kylvävät, jotka omille lapsilleen, lastenlapsille ja läheisilleen haluavat kertoa Taivaan Isästä ja Jeesuksesta. Jumalalta siunausta pyytäen saamme tehdä työtämme mekin, joiden tehtäväksi on uskottu sanan kylväjän virka.

Maanviljelijän työssä tarvitaan kärsivällisyyttä ja luottamusta maan ja siemenen kasvuvoimaan, mutta vielä enemmän sitä tarvitaan Jumalan valtakunnan kylvötyössä. On jaksettava odottaa, Kasvu ei tapahdu silmänräpäyksessä, sitä ei voi pakottaa eikä määrätä. Se kestää oman aikansa. On vain luotettava sanan lupaukseen: ”Istuttaja ei ole mitään, ei myöskään kastelija, vaan kaikki on Jumalan kädessä, hän suo kasvun.”

Kylväjinä joudumme suostumaan myös siihen, että meitä ei ehkä olekaan tarkoitettu korjaamaan satoa siitä, mitä olemme kylväneet. Se voi olla jonkun muun tehtävä. Toinen kylvää, toinen korjaa. Toisaalta taas, me saamme ehkä nähdä Jumalan antamaa kasvua siellä, missä on kylvetty ennen meitä.

Tämä on vapauttava ja rohkaiseva asia. Kaikessa työssämme saamme ikään kuin sivusta katsoa, miten Jumala toimii, hänen Henkensä synnyttää elämää ja kasvua.

Stadin savolaiset vetävät yhtä köyttä

Stadin savolaiset vetävät yhtä köyttä pitäjäkohtaisissa kotiseutuyhdistyksissä. Pääkaupunkiseudulla toimivia yhdistyksiä on Helsingin Rantasalmi-Seuran puheenjohtajan **Seppo Hartikaisen** mukaan ainakin puolisen tusinaa.

Joukkoon kuuluvat Rantasalmi-Seuran lisäksi Kiuruvesi-Seura, Helsingin Savonlinna-Seura, Helsingin Ristiina-Seura, Helsingin Puumala-Seura ja Ylä-Savon Seura.

Savolaisilla on Hartikaisen mukaan ollut kattoyhdistyskin, Savon Seura. Sen toiminta hiipui jo pari vuosikymmentä sitten.

Yhteistyön mahdollisuuksia ryhdyttiin pohtimaan uudelleen viime vuonna Helsingin Savonlinna-Seuran ehdotuksesta. Ensimmäisiä näyttöjä ovat olleet savolaisten ystävänpäiväjuhla ”Voe tokkiisa -muikkuja!” sekä vierailu eduskuntaan.

Useimmat seurat järjestävät perinneruokaan liittyviä tapahtumia. Savonlinnalaiset viettävät Pässinpeijaisia, kiuruvetiset ja yläsavolaiset puolestaan mykyrokkajuhlia. Tirripaisti ja talkkuna ovat monessa seurassa juhlan aihe.

Helsingin Rantasalmi-Seura sai aikaan muutama vuosi sitten 60-vuotisen taipaleensa kunniaksi kotiseutuhenkisen kirjan Samassa venneessä. ”Savon säätiö on puolestaan huolehtinut siitä, että meillä savolaisilla on luettavissa 7-osainen sarja maakuntamme historiasta”, Hartikainen toteaa.

Savolaisten kotiseutuhenki ei siten nojaa vain myyttiseen Savon mafiaan, josta lehtemme kertoi viikonvaihdesivun jutussa (Junan tuomat pitävät kiinni juuristaan, MT 14.3.)

TARJA HALLA

Satakuntalaiset haluavat saada maaseutumatkailun kukoistamaan

Satakunnalla olisi paikallisten mukaan runsaasti tarjottavaa matkailijoille. Yrittäjäkentän hajanaisuus on kuitenkin jarruttanut matkailuelinkeinon kasvua maakunnassa.

KANKAANPÄÄ, JÄMIJÄRVI (MT)
Matkailuelinkeino on kehittynyt Satakunnassa pääasiassa kahden kaupungin, Porin ja Rauman, ympärille. Sen sijaan maaseutumatkailu on kehittynyt hitaasti.

Kyse ei ole siitä, etteikö tarjottavaa ja palveluntarjoajia olisi, pohtii **Soile Vahela** Satakunnan ammattikorkeakoulusta.

Kehitystä on hidastanut ennen muuta maaseutumatkailutoiminnan hajanaisuus. Yrittäjät ovat olleet yrityksensä kanssa varsin yksin, Vahela kertoo.

Satakunnan ammattikorkeakoulu käynnisti syksyllä hankkeen, jolla maaseutumatkailua pyritään piristämään. Vuoden loppuun kestävän hankkeen aikana yrittäjiä autetaan jalostamaan toiminnastaan entistä ammattimaisempaa ja luomaan keskenään yhteistyöverkostoja.

Hankkeen rahoitus tulee Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelmasta 2007–2013.

Satakunnassa on merta, järviä ja retkeilymaastoja

Käytännön toimintaa hankkeeseen tuovat maaseutumatkailuyrittäjille ja heidän sidosryhmilleen järjestettävät ilmaiset työpajat, Vahela kertoo. Niissä käydään läpi muun muassa matkailupalvelujen tuotteistamista ja yritystoiminnan kannattavuuteen vaikuttavia tekijöitä.

Työpajojen tavoitteena on synnyttää ympärivuotisia palveluita, joissa hyödynnetään maakunnan vahvuuksia.

Ensimmäinen työpaja järjestettiin viime viikolla Karviassa Pohjois-Satakunnassa.

Koska Satakunta jakautuu maantieteellisesti kolmeen hyvin erilaiseen alueeseen, myös kehittämistoiminta on jaettu alueille tyypillisten piirteiden mukaan Pohjois- ja Etelä-Satakuntaan sekä rannikkoon.

”Rannikkoalueen vahvuutena on meri, Etelä-Satakunnassa puolestaan joet, järvet, harjut ja maatalousmaisema. Pohjoisessa tärkeitä matkailun vetovoimatekijöitä ovat Jämin alue, kansallispuistot sekä retkeilyreitit”, Vahela kertoo.

Hankkeen yhteistyökumppaneina ovat Pohjois-Satakunnassa Jämin yhteismarkkinointihanke ja Metsähallituksen luontomatkailun kehittämishanke.

JUHANI REKU

Soile Vahelan mukaan Satakunnalla on paljon tarjottavaa niin kotimaanmatkailijoille kuin ulkomaisillekin vieraille.

JUSSI PARTANEN

Sirkka Riitahuhdalla ja hänen pojallaan Saulilla riittää paljon kerrottavaa varamummolan rakennuksista, esimerkiksi metsän siimeksessä olevasta Asellin torpasta.

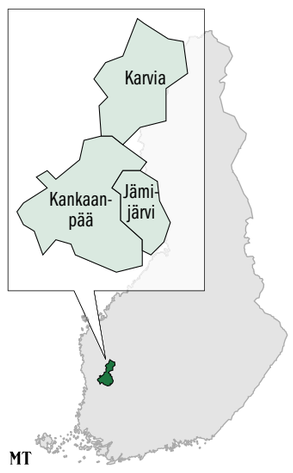

»Rannikon vahvuutena on meri, Etelä-Satakunnassa joet, järvet, harjut ja maatalousmaisema. Pohjoisessa Jämin alue, kansallispuistot sekä retkeilyreitit.«
SOILE VAHELA

Varamummola tarjoaa isovanhemmuutta mummottomille

KANKAANPÄÄ (MT)
Koska kaikilla ei ole omaa mummolaa eikä varsinkaan mummolaa maalla, varamummolalle olisi tilausta. Näin pohti kymmenkunta vuotta sitten tuolloin vielä Tampereella asunut **Sirkka Riitahuhta**.

”Minusta ja miehestäni **Askosta** tuli isovanhempia vuonna 2002. Silloin ymmärsimme, millainen ihme se ihmisen elämässä on.”

Kolme vuotta myöhemmin Riitahuhta jäi osa-aikaeläkkeelle hoitoalan työstään. Innostuvaisena ihmisenä hän ei kuitenkaan halunnut jäädä viettämään päiviään toimettomana. Niinpä hänestä tuli eläkepäivillään matkailuyrittäjä ja varamummo.

Yrityksen nimeksi tuli Varamummola Kurkikorpi.

Riitahuhdalla oli varamummolalle paikka omasta takaa. Hänen miehensä Kankaanpäässä sijaitseva kotitila Hapuanjärven rannalla oli ollut Tampereella varttuneiden lasten mummolana sekä perheen vapaa-ajan asuntona jo 1990-luvun puolivälistä.

”Jokainen sukupolvi on tehnyt tällä tilalla omat juttunsa. Meidän tuotantosuuntamme on maatilamatkailu ja me teemme tätä oman aikamme.”

Päätuotantosuunta matkailu tosin ei ole. Virallisesti se on Riitahuhdankin tilalla maatalouden liitännäiselinkeino.

Hoitomuodoksi metsässä oleilua

Varamummolaan ideoitiin Riitahuhdan mukaan monenlaista ”mummolamaista” toimintaa.

”Täällä voidaan järjestää luontoretkiä, onkia, tehdä majoja, veistää kaarnaveneitä tai pajupillejä tai leipoa yhdessä. Tänne voivat tulla myös isovanhemmat ja lapsenlapset yhdessä kokemaan sellaista, mikä kaupungissa ei ole mahdollista.”

Varamummolan pelloilla laiduntaa kesällä myös lampaita, joita lapset pääsevät rapsuttamaan.

Hoitoalalla päivätyönsä tehnyt Riitahuhta on viime aikoina innostunut entistä enemmän metsän ja luonnon vaikutuksesta ihmisten hyvinvointiin.

”Paitsi että minulla on pitkä työkokemus hoitoalalta, minulla on maaseututausta ja olen maatilalta kotoisin. Tiedän, että muutkin voivat ammentaa hyvinvointia siitä, mitä me maaseudulla pystymme tarjoamaan.”

Metsän ja luonnon vaikutusta ihmisen kokonaishyvinvointiin on Riitahuhdan mukaan tutkittu Suomessakin viime aikoina Tampereen yliopistossa yhdessä Metlan kanssa. Aiheesta on tekeillä myös väitöskirja.

Japanissa ollaan jo niin pitkällä, että lääkäri voi määrätä ihmisille hoidoksi metsässä oleilua.

”Suomalaisellehan metsän hyvinvointia edistävä vaikutus on aina ollut selvä asia, mutta yhä useampi ihminen elää niin kaukana luonnosta, että tällaisia green care -hyvinvointipalveluita tarvitaan.”

Myös liikuntaesteiset otettu huomioon

Vajaan kymmenen vuoden aikana yritykseen on sijoitettu paljon.

Näkyvin investoinneista on rakennus, joka tehtiin perheen arkkitehtipojan suunnitelmien mukaan vanhan navetan paikalle. Rakennuksessa on muun muassa runsaasti avointa oleskelutilaa ja majoitustilat.

Lisäksi Riitahuhdat ovat kunnostaneet muutaman sadan metrin päässä sijaitsevan torpan ja hieman kauempana sijaitsevan syytinkituvan.

Paraikaa tilan ja torpan ympäristöön on rakentumassa kaksi green care -ajatteluun pohjautuvaa hyvinvointipolkua. Niistä lyhyempi rakennetaan erityisesti liikuntarajoitteisia ajatellen.

”Haluamme tarjota ohjatusti hyvinvointia mahdollisimman monelle mummolan metsäluonnossa. Satakunnan ammattikorkeakoulun matkailukoulutuksen toimijoiden kanssa teemme vahvasti yhteistyöä palvelun kehittämisessä.”

JUHANI REKU

Matkailun vetonaulakin haluaa lisää yhteistyötä

JÄMIJÄRVI (MT)
Satakunnan koilliskolkassa sijaitseva Jämijärvi on tunnettu jo vuosikymmenien ajan purjelentokoneharrastajien keskuksena.

Lentoharrastus kukoistaa vuonna 1935 perustetulla lentokentällä edelleen. Kentän ympäristöön Soininharjun laelle on viime vuosina muodostunut laaja liikunta-, retkeily- ja matkailupalveluiden kokonaisuus.

Alueella on useita matkailupalveluyrittäjiä. Myös Metsähallitus on ollut mukana kehittämässä luontomatkailupalveluita Jämille.

Yksi alueen yrityksistä on Jämikeskus. Se toimii Jämin toisen tunnetun vetonaulan, hiihtotunnelin yhteydessä. 625 metriä pitkä hiihtoputki on ehtinyt palvella kuntoilijoita ja aktiiviurheilijoita vuodesta 2002.

Jasmina Ala-Karvian mukaan lauha talvi on pidentänyt Jämin hiihtoputken sesonkia huomattavasti. Asiakkaita on riittänyt vielä helmikuussakin.

Hiihtoputki on juuri remontoitu, kertoo **Jasmina Ala-Karvia** Jämikeskuksesta.

”Jämillä pääsee myös uimaan, sillä hiihtoputken tuottamalla lämmöllä lämpiää sen vieressä sijaitsevan maauimalan vesi.”

Mahdollisuudet monenlaiseen liikuntaan

Jämikeskus on mukana Satakunnan maaseutumatkailun edistämishankkeessa. Vaikka keskuksella on itselläänkin sekä hotelli- että mökkimajoitustilaa, Ala-Karvian mukaan yhteistyö muiden seudun matkailuyritysten kanssa on tärkeää.

”Yhteistyöllä saamme seudun palveluille valtakunnallista tunnettuutta.”

Jämikeskus tekee nykyisinkin yhteistyötä lähiseudun yrittäjien kanssa. Muun muassa kokous- ja juhla-asiakkaille tarjottavia aterioita tekevät Lomahotelli Jämi ja paikalliset pitopalvelut.

Toisaalta Jämistä on hyötyä muille Pohjois-Satakunnan majoituspalveluita tarjoaville matkailuyrittäjille.

Hiihtoputken lisäksi Jämillä on Ala-Karvian mukaan runsas latuverkosto ja kesäisin rullahiihtorata. Jämin alue on osa Hämeenkyröstä Kankaanpäähän ulottuvaa Hämeenkangasta, jossa risteilevät Metsähallituksen ylläpitämät retkeilyreitit.

”Hiihtämisen lisäksi Jämin maasto on ihanteellinen niin patikointiin, sauvakävelyyn kuin juoksemiseenkin.”

JUHANI REKU

detur
siellä missä aurinko paistaa!

KEVÄÄN LÄHTÖJÄ:
Turkoosin rannikon HISTORIAA ALK. 299€
Kiehtova KAPPADOKIA ALK. 369€
Lumoava LYKIA ALK. 379€
Hinta sisältää lennot, majoitukset 4/5* -hotelleissa aamiaisella, 2h-huoneessa ja Deturin oman bussin sekä suomenkielisen oppaamme palvelut. Lähtöjä myös syksyllä! **Huom.** Kiertomatkoja Helsingin lisäksi muilta maakuntalentopaikkakunnilta.
Tutustu tarkemmin ohjelmiin netissä!
MAAKUNTALENTOJA TURKKIIN!
OULU ALK. 299€
JOENSUU, JYVÄSKYLÄ, KUOPIO SEKÄ VAASA ALK. 349€
KAJAANI 20.10. ALK. 699€
Ilman palvelumaksua 24 h
detur.fi
Parhaat tarjoukset netistä
P. 0207 850 850
ma-pe 9 - 21, la-su 10-19
Hinta 8,35 snt/puh. + pvm/mpm, myös jonotus.